

Dokuz ünlü şair, Vişnezade Parkı'nda ki "Şairler Sofası"nda buluştu

Akaretler'de şairler parkı

● Fotoğraflar: Sefa ÖZKAYA
Özdemir Asaf ve Neyzen Tevfik karşı karşıya.

Beşiktaş Belediye Başkanı Atay:

"Amaç şiirle toplumu buluşturmak"

Son birkaç yılda Belediye Başkanı Ayfer Atay'ın çabalarıyla Beşiktaş ilçesine birçok anıt ve heykel kazandırıldı. Son dönemin yapıtları arasında Levent ve Bebek'teki Atatürk büstü, heykeli; Uğur Mumcu ve Kartal anıtları yer alıyor. Vişnezade Şairler Sofası Parkı ise önümüzdeki günlerde hizmete açılacak. Atay, "Tarihi parkı, çoğu Beşiktaş'ta yaşamış şairlerimizin heykelleriyle süsleyerek, hem onların anılarını yaşatmak, hem de yaşayan şairlerimizin açık hava toplantıları düzenleyebilecekleri, şiirleriyle toplumu buluşturabilecekleri bir mekan olarak hazırlamayı hedefledik. Şairlerimizi seçtik zira, her şeyin mekanikleştiği, her şeyin madde ile ölçüldüğü bir dönemde yaşıyoruz. Galiba şiire her zamankinden daha çok ihtiyacımız var" diyor. Mimar Erhan İşözen'in tasarladığı parktaki heykeller Namık Denizhan ve Yunus Tuşkuşu'nun yapıtları. Heykeltıraş Gürdal Duyar ise 8 şairi biraraya getiren görkemli bir kompozisyona imza atmış.

Sabahattin Kudret Aksal'in elindeki kitap daha park açılmadan çalındı.

Cahit Sıtkı Tarancı, (solda) parkta heykeli bulunan Behçet Necatigil gibi, şiirlerinde Beşiktaş'tan söz etmişti.

Beşiktaş Belediyesi'nce yeniden düzenlenen parka semtte doğan ya da yaşayan dokuz şairin heykelleri yerleştirildi. Önümüzdeki günlerde açılışı yapılacak olan 'Şairler Sofası'nda şiirle ilgili etkinlikler düzenlenecek.

Plazaların arasına sıkışıp kalmış bir kent vahası. Sedirleri, servileri, akasyaları, kestaneleri ve asırlık çınarlarıyla, kapısından girenleri beton dünyadan çekip alıveriyor. Beşiktaş'ta, Akaretler yokuşunun ortalarında. Yokuşu tırmanıp, sağ taraftaki vişne renkli son evi de geçtiğimizde karşınıza çıkıveriyor. Vişnezade Parkı'nda bugünlerde yolu düşenler, Türk Edebiyatı'nın dokuz önemli şairinin buluşmasına tanık oluyor. Orhan Veli, Neyzen Tevfik, Cahit Sıtkı Tarancı, Nigar

Hanım, Oktay Rifat, Melih Cevdet Anday, Behçet Necatigil, Sabahattin Kudret ve Özdemir Asaf... Herbiri Beşiktaş doğumlu ya da bu semtte yaşamış.

Vişnezade'de doğa ve şiir iç içe. Rüzgara kulak verdiğinizde, söz ustalarının havada uçuşan dizelerini duyuyorsunuz. Sohbet ediyorlar sanki... İşte Cahit Sıtkı. Elektrik direğine yaslanmış. Bir demet çiçek var elinde. Gelmeyen sevgiliyi bekliyor. Sözü yanbaşındaki Neyzen'e: "Haydi Abbas vakit tamam / Akşam diyordun, işte oldu akşam / Kur bakalım çilingir soframızı / Dinsin artık bu kalp ağrısı (...). Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'tan / Yaşamak istiyorum gençliğimi yenibaştan."

Neyzen hep genç, hep sofraya başında... Sofrası boş görünüyor, gerçekten öyle mi? "Düşeli, derd-i

Ortası kare şeklinde / Parkıdır yoksulların / Bilhassa yaz ayları.' Özdemir Asaf, hakkındaki dedikodulardan bıkmış mı yoksa memnun mu: "Şarkı söylüyordum / Sokaklarda / Görmüşler / Yere yere bakıyordum / Yürürken / Duymuşlar / Sonrasını kendileri uydurmuşlar." Sabahattin Kudret Aksal, parkın kapısında bir köşede; düşünceli. Birkaç adım ötedeki evinden ya da belediyeedeki görevinden çıkıp gelmiş olmalı. Elindeki kitap daha park açılmadan çalınmış. Sıkıntılı: "Bakın şimdi şu sayacağım şeylerin / Okulu yok / Gökyüzünde rasgele bir bulut parçası için / Körükörüne tutkunluğun / Ağacın birine durup dururken abayı yakmanın / Sigara içmekten / Kibriti çakmaktan alacağınız keyfin / Okulu yok / Yaz geceleri cırcır böceklerini / Dinlemeyi bilmenin de / Okulu yok ekmeği, peyniri, domatesi / Küçümsememenin..."

Heykeltıraş Gürdal Duyar'ın görkemli kompozisyonunda, Nigar Hanım'dan Orhan Veli ve, Oktay Rifat'a şairler, elele, omuz omuza. Vakit geceyerası. Söz Oktay Rifat'ta: "Ekmek dizimde / Yıldızlar ta uzakta / Ekmek yiyorum yıldızlara bakarak / Öyle dalmışım ki sormayın / Bazen şaşırıp ekmeğin yerine / Yıldız yiyorum."

Parkın en eski müdavimi Melih Cevdet. Ancak o anlayabiliyor Oktay Rifat'ın şaşkınlığını: "Ben Boğaziçi'nde ayın ondördü / Nazlı nazlı, aheste beste...derken zil zurna / Def keman dümbelek çifte nara / Hey babam hey / Yamandır Boğaziçi'nde ayın öndürdü yaman / Çileden çıkarır adamı, dinden imandan eder / Komaz zengin fakir farkı / Kör eder, sağır eder, dilsiz eder / Kimi der ki 'Gel de inanma Allah'a / İşte ispatı orada / Bu şehri ayın, bu nur / Yeter ki ruh olsun insanda" Bu söyleşi geçmişten günümüze süzülüp geliyor... Vişnezade'deki şairler parkında... Rüzgarın sesindeki şiiri duyabilenlere...

Bülent DEMİR

